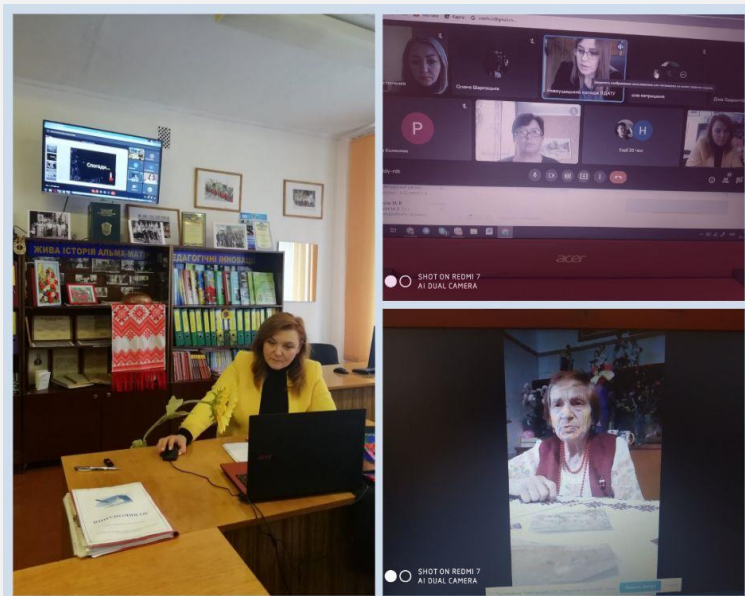

Студентська наукова конференція "Великі твої жертви, Україно..."

В рамках заходів щодо Дня вшанування пам'яті жертв Голодоморів та політичних репресій в Україні, 24 листопада о 13.00. в режимі онлайн відбулася студентська наукова конференція «Великі твої жертви, Україно». Спікерами конференції були: директорка коледжу Мирослава Івасик, голова Ради соціально-гуманітарної роботи Валентина Шинкаренко, голова циклової комісії соціально-гуманітарних дисциплін Інна Костюченко, викладач суспільних дисциплін вищої кваліфікаційної категорії Валентина Бідна.

Теми доповідей, присвячені роковинам 100-річчю від початку голоду 1921-1923рр. та 75-річчю від початку голоду 1946-1947рр. "Терор голодом в Україні" представили викладач Валентина Василівна Бідна та її студенти-гуртківці, студент ДХ12 групи Антон Яворський «Перший голод в радянській Україні 1921-1923рр.» й Віталій Кирик «Повоєнний голод 1946-1947рр. як віддзеркалення тоталітаризму». Тему "Голодомор 1932-1933рр.: біль серця всієї України" розкрила Інна Іванівна Костюченко, а Валентина Віталіївна Шинкаренко "По той бік себе: психологія голоду..." – розкрила морально-психологічні аспекти голоду як процесу.

Юлія Василівна Мельник та Олеся Віталіївна Ломачинська розпочали рубрику "Живі свідки трагедії: пам'ятаймо, щоб не повторилося..." та представили відеосюжети-інтерв'ю із Надією Микитівною Лозовською, Миколою Вікторовичем Кубашем. Пошукова робота студентів була висвітлена у спогадах-виступах, зокрема Станіслав Дереш, Іванна Кондратова «Голод у спогадах тих, хто вижив...» (Куратор АЛ12 групи Інна Костюченко); Денис Мойсеєнко «Спогади...». (куратор М132 групи Ольга Петришена), Костянтин Кулаш, Руслан Смірнов «Спогади про Голодомор моєї родини» (куратор АЛ13 групи Наталія Шарпацька), Дмитро Заганяч «Як це було...» (куратор М121 групи Валентина Мефодовська), Віктор Кубаш, студент АЛ11 групи «Ті давні спогади...» (куратор АЛ11 групи Олеся Ломачинська).

Учасниками конференції стали 56 студентів та викладачів коледжу.

Пройдуть роки, минуть десятиліття, а трагедія 1933 року все одно хвилюватиме серця людей. І тих, кого вона зачепила своїм чорним крилом, і тих, хто народився після тих страшних років. Вона завжди буде об'єднувати всіх живих одним спогадом, одним сумом, однією надією. Озиратися в минуле треба кожному. Нині доля Батьківщини в руках Ваших батьків, завтра – у Ваших. Аби трагедії народу ніколи не повторилися необхідно, щоб Ваші руки були міцними, надійними, голови – світлими, а серця – благородними.

